

Πλατείας συντάγματος, ως τσάι ἐν ἐφεσπερίδι, ως μελωδία *Aintrae*, ως χωρὸς μετὰ κηδείαν, ως σαπούνι Ἀτκιν-
 σων, ως ἀφρός, ως ξυνόγαλα, ως τραγωδία τοῦ Δὲ Κά-
 στρου, ως ποίημα τοῦ Συνοδινού, ως ὁ κύριος Κουκκάκης
 τοῦ Κορομηλά, ως διπλωματικὸν σπαθάκι Βλάχου, ως μία
 κνήμη τοῦ Βουρδούση, ως κοιλία τοῦ Φαλσταφ, ως ἀνάμνη-
 σις Μοντίνη, ως φωτογραφία Δὲ Κάστρου, ως ζωγραφία
 Μιστριώτου, ως γυνή, ως ἀνὴρ, ως ἐρμαφρόδιτος, ως ἀμφί-
 βιον, ως διάλογος, ως χλόη, ως νερό τοῦ Κεφαλαριού, ως
 τενεκὲς εἰς οὐρανὸν κυνός, ως ἐραστὴς ἐνὸς ἑκατομμυρίου γυ-
 ναικῶν, ως Σουλτάνος φαντασιώδους χαρεμίου, ως σκιά,
 ως ὄνειρον, ως φάντασμα, ως σάββανον, ως σβέρκος διὰ
 γισκάδες ως λαμπὰς γάμου, ἢ καλλίτερον ως φανάρι γάμου.
 — Ἐδῶ σταματοῦμεν ἵνα ἀναπνεύσωμεν καὶ ἀνοίγωμεν ἄλλο
 φρού-φρού.

Ἄφικετο ὁ . . . . κύριος Ἀλέξανδρος Νέγρης.

Ἱστορικά :

Μεταξὺ Δὲ Κάστρου καὶ τινος ἐξ ἡμῶν :

- Πάλι κίνενα δράμα θὰ κατασκευάζης μὲ τὸ νοῦ σου.
- ὦ! ἔχω πολλὰ ἔργατα.
- Γραμμένα ;
- Νὰ ἴστὰ πῶ καὶ νὰ τὰ γράψης.

— Δὲν ἐπιχειρεῖτε, κύριε κόμη, νὰ γράψητε καμμίαν
 τραγωδίαν.

— Ἐχω ἓνα τραγοῦδι καὶ μὲ μουσικὴ τῆς φαντασίας
 μου.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

Μεταξὺ ἐξόχου φιλολόγου καὶ τινος θαυμαστοῦ αὐτοῦ :

— Δότε μοι ἐν αὐτόγραφόν σας καὶ θὰ εἶνε δι' ἐμὲ θη-
 σαυρός.

- Μὲ περιπαίζετε.
- Ὅμιλῶ μετὰ πληρεστάτης πεποιθήσεως.
- Ἐὰν ἔχη οὕτω ὑπάρχει τις, ὅστις ἔχει μερικὰ καὶ μά-
 λιστα ἀξίας. Ζητήσατέ του ἐν.
- Γραμμένα ἀπὸ τὸ χέρι σας ;
- Γραμμένα καὶ ὑπογεγραμμένα.
- Ποιήσεις ;
- Ὅχι, συναλλάγματα διαμαρτυρημένα !

Μεταξὺ συζύγων ὁ ἀνὴρ εἶνε ἄπιστος.

— Μὰ τί θὰ εἶπης εἰς τὸν Θεὸν ὅταν θὰ παρουσιασθῆς
 ἐνώπιόν του ;

— Θὰ τοῦ εἶπω « Κύριε, εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς διότι ἔλα-
 βε τὴν τιμὴν νὰ σὰς γνωρίσω ».

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ :

Ὁ Πρόεδρος. — Μὰ κορίτσι μου, ὅταν σὰς ἀφῆρσαν τὰ
 χρήματα ἀπὸ τὸ θυλάκιον δὲν ἠσθάνθητε τὴν χεῖρα τοῦ
 κλέπτου ;

Ἡ κόρη. — Μάλιστα, ἀλλ' ἐνόμισα ὅτι εἶχε ὅλως διόλου
 ἄλλους σκοπούς . . .

Ὁ καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας κ. Ρουσόπουλος εἰς ἐκ-
 δρομὴν μετὰ τῶν μαθητῶν του ἐν τῇ ἀκροπόλει :

Ἐκεῖνος. Βλέπετε τὸν Παρθενῶνα ;

Οἱ μαθηταί. Τὸν βλέπομεν.

Ἐκεῖνος. Βλέπετε τί ὠραῖος εἶναι !

Οἱ μαθηταί. Τὸν βλέπομεν.

Ὁ καθηγητὴς. Ἐ, πάμε νὰ δοῦμε τώρα καὶ τὸν Νεὸν
 τῆς Ἀπτερίου Νίκης.

Μεταξὺ δύο ἐχόντων χρώμα φοιτητοῦ, ὧν ὁ εἰς μελετᾶ :

Ὁ μὴ μελετῶν : Τί διαβάζεις βρέ, δὲν εἶσαι φοιτητὴς ;

Ἄκρον ἄκρον ταχύτητος κυκλοφορίας εἰδήσεως ἐν Ἀθή-
 ναις :

Νὰ λές τὴν εἰδησιν εἰς τὰς 12 π. μ. καὶ νὰ γνωσθῆ εἰς
 τὰς 11 π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ὁ μικρὸς Χαρίλαος ἐξετάζεται εἰς τὴν ζωολογίαν :

Μετ' ἄλλας ἐρωτήσεις ὁ διδάσκαλος τοῦ λέγει :

— Ὄνόμασέ μας τώρα καὶ μερικὰ τετράποδα ζῶα.

Ὁ Χαρίλαος μετὰ σκέψεως πάντοτε καὶ ἀργὰ ἀργὰ :

— Ὁ σκύλος . . . ἡ γάτα . . . τὸ ἀρνί . . . δύο
 κότταις . . .

Μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ. Περνοῦν ἀπὸ τὴν Καλλιρρόη τὴν
 τὴν ὁποίαν βλέπουν κατάξηρον :

— Μπαμπᾶ, τί ἔγεινε τὸ ποτάμι ;

— Τὸ πῆρε παιδί μου ἡ πλημμύρα.

ΕΙΜΑΙ ΠΑΙΔΙ.

Εἶμαι παιδί ἀκόμα

Μοῦ λένε ὅλ' οἱ φίλοι μου, γιατί σὲ μὲτ' ματιὰ σου

Βύθους ἀλλάζω χρώμα

Καὶ ἄθελα ὅπου σὲ ἴδω ἀκολουθῶ σιμά σου.

Ἐχουνε δίκην νὰ τὸ ἴπουν, εἶμαι παιδί, τὸ ξέρω,

Μὰ τί νομίζουνε ; μ' αὐτὸ ὁ κόσμος θὰ χαλάσῃ ;

Κ' ὁ ἔρωτας εἶνε παιδί, κ' ὅταν τὸν ἴδομε γέρο

Ἄλλοίμονο στὴν πλάσι !

Ἐσοῦ παιδί, ἐγὼ παιδί — ὦ! τί καλὸ ζευγάρι !

Ἐλα ν' ἀλλάξωμε τὰ δηρὸ φιλάκια μιλλιούνια . . .

Εἶσαι μικρούλα, ἀγάπη μου, ἄφησε τὸ καμάρι

Κ' ἔλα νὰ μεγαλώσωμε τὰ δυὸ ἴσθην ἴδια κούνια.

Γεάν.

ὕψ' ἐνός τῶν μεταφραστῶν, Παν. Βεργωτῆ καλουμένου, δασκάλου ἔλκοντος ἀπειθείας τὸ γένος ἀπὸ τοῦ Ἐξαρχοπούλου. Θ' ἀσχοληθῶμεν προσεχῶς εἰς αὐτήν.

* *

Εἰς μίαν συνεδρίασιν ἀθέων.

Εἰς ρήτωρ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ λέγει:

— Κύριοι, ὀφείλω ἐξ ἀρχῆς νὰ διακηρύξω ὅτι δὲν πιστεύω τίποτε· εἶμαι ἄθεος. . . χάριτι θεῶ!

Κώστας ὁ Σκουπεδάς

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Δὲν καταλάβαμε καλὰ καλὰ ποίαν σημαίαν προσέφεραν τῷ Βασιλεῖ αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἔμποροι τοῦ Βώλου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔλθόντες καὶ διαλαλήσαντες, ὡσανεὶ ἐπρόκειτο νὰ τοὺς παραγγεῖλωμεν νὰ μᾶς ῥάψουν καὶ ἄλλαις, τὴν τιμὴν τῆς, 3000 φράγκα! Ἄν εἶναι ἡ ἑλληνικὴ σημαία, τοιαύτην δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι πρὸ τῆς Δευτέρας. Τουρκικὴ δὲν πιστεύομεν νὰ ἦτο. Ὡστε θὰ ἦτο ἡ σημαία τοῦ ἔμπορίου των, ὅπερ κατέστησε τὸν Βώλον ἀποθήκην ἔμπορευμάτων τελωνισθέντων ὅσα ὅσα ὑπὸ τῶν Φιλοπατριδῶν Ἐμπόρων τοῦ Βώλου πρὸς λήστευσιν τῶν ἑλληνικῶν προσόδων.

Ἄν εἶναι ἔτσι, τότε ἔκαμαν πολὺ καλὰ νὰ τὴν προσφέρωσιν ὅπου τὴν προσέφεραν.

Ἄν εἶναι ἀληθὴ τὰ ὑπὸ τῆς *Βυζαντίδος* ἐκτιθέμενα περὶ τοῦ μεταξὺ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἀναφυέντος ταχυδρομικοῦ ζητήματος—καὶ διὰ νὰ τὰ γράφῃ ἡ *Ἐφημερίς* φαίνεται ὅτι εἶναι ἀληθὴ—ὁ κ. Κουμουνδούρος βεβαίως οὔτε Δημητρίου εἶναι οὔτε Παναγιώτου, ἀλλὰ βεβαίως κάνεις Ἄριφ ἢ κάνεις Χασάν, κάνεις καφετζήμπασης ἢ τσιμποκτσήμπασης, ὅστις λείχει τῆς παντούφλαις ὄχι πλέον τοῦ Σουλτάνου, ἀλλὰ τοῦ Μεγάλου Βεζύρη, ἀμὰν νὰ μὴν τοῦ κλείσῃ τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, διότι προσβάλλεται ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Ἐβησμονήσαμεν ὁμῶς!! ὁ κ. Κουμουνδούρος ἔχει δίκαιον· ὅπως κατήντησε τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον, μπορεῖ καὶ ἐν Ἀθήναις ἀκόμα νὰ καταργηθῇ καὶ νὰ τὸ ἀντικαταστήσωμεν διὰ τουρκικοῦ!

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς Ὀδοῦ—Ἀγγέσμου—ἀν δὲν καταλάβατε ὅτι καθήμεθα ἐκεῖ εἰσθε ὀλίγον βλάκες—καὶ ὑπὸ τὴν ὡς τηλεσκόπιον βεβαίως εἶνα τοῦ ἀστρονόμου κ. Σμιθ, ἀκριβῶς δὲ ἀπέναντι νεοθαλῶν ἐν Ἀθήναις καλλονῶν, αἵτινες ὅτι ἐφθασαν ἀπὸ τῆς καλλογύναικος—ἀς μὴν ποῦμε τὸ ὄνομα τῆς νήσου—χαίνει μάνδρα βάθους ὡσεὶ τεσσάρων μέτρων ἧτις εἶναι ἀληθῆς καταδόθρα, ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας ὁ ἀρχιτέκτων Καφταντζόγλους φαντάζεται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅθεν ἔγραψεν, ὑπογεῖους, ἀλλ' αἵτινες τώρα ὡς νὰ ἦσαν ἠφαιστειοὶ νῆσοι, καμμία Νέα Καμένη, ἐξεπήδησαν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν χύνουσαι μετὰ βροχὴν μάλιστα τὴν δυσωδίαν καὶ τὸν τυφικὸν ἴον ἐν ἀφθονίᾳ. Καὶ ὁμῶς πιστώσεις ἐπὶ πιστώσεων, Φιλήμονες ἐπὶ Φιλημώνων, μᾶς διεβεβαίωσαν ὅτι πρὸς ἀσπουδαία ἐκλάπησαν πρὸς περιτειχισμὸν τῶν ἀτοι-

χίστων οἰκοπέδων. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους οἱ γείτονες πῶς ὑποφέρουν αὐτὰς τὰς ἀναθυμιάσεις; Δὲν εἶναι αἰσχος νὰ δαπανῶσι διὰ πολυτέλειαν ἐσωτερικὴν καὶ νὰ μὴ τολμῶσι δι' ἀποφορὰν νὰ ἀνακύψωσιν ἐκ τοῦ παραθύρου των; Δὲν ὁμοιάζουσι χυδαῖον ἐπιδεικτικῶντα, τοῦ ὁποίου τὸ ὑποκάμισον ὑπὸ καινουργῆ ριδικόταν εἶναι ἡλικίας τοῦλάχιστον δεκαπέντε ἡμερῶν; Δὲν ἀναφέρονται; Δὲν ἀναγκάζουσι τὸν ἰδιοκτήτην; Δὲν ξοδεύουν ἐκ τῆς τσέπης των;

Εἰς τὸ Χαϊντάρι ἀκούομεν ὅτι καταπατοῦνται **3,000** στρέμματα γαιῶν τῆς Μονῆς Δαφνίου.

Ἐρωτᾶται τὸ Δικαστικὸν Τμήμα τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐνηργήθη περὶ τούτου, διότι οἱ γεωργοὶ παραπενοῦνται.

Πλακάκια; Πλακάκια;

Ὅσοι γνωρίζουν τὸν κ. **Δημήτριον Κόκκινον**—καὶ τὸν γνωρίζουν ὅλοι αἱ Ἀθηναῖ—ἐμαθον βεβαίως μετ' εὐχαριστήσεως τὸν προβιβασμὸν αὐτοῦ ἀπὸ προξενικοῦ γραμματέως ἐν Τεργέστη εἰς ὑποπρόξενον ἐν Κορυτσᾷ τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν προσκόλλησιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ θέσει τὸν καλοῦσι βεβαίως ἡ ὀξεία εὐφυΐα καὶ γλωσσομάθεια, ἡ φιλολογικὴ του ἱκανότης καὶ τὰ νομικὰ αὐτοῦ κεφάλαια. Τοιοῦτοι νέοι εἰσαγόμενοι εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον ὑπισχνοῦνται τοῦλάχιστον τὴν δημιουργίαν μέλλοντος διὰ τὴν ἀκατασκεύαστον ἀκόμη ἑλληνικὴν διπλωματίαν.

Ἀπῆλθεν, ἐπιβαίνων τῆς *Κρήτης*, εἰς Βῶλον ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ **Μῆ Χάνεσαι** ἵνα παρασταθῇ εἰς τὴν κατάληψιν ὁ ἴσπερ μένος τοὺς γέλωτας καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ δημοσίου ἀγαπητὸς ποιητῆς **Γεώργιος Σουρῆς**. Θὰ ἔχωμεν ἔμμετρον περιγραφὴν ὅλων τῶν παρασταθησομένων ἐν Βῶλῳ τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου μέχρι βαθεῖας νυκτός.

Διὰ τὴν πεζογραφίαν τοῦ **Μῆ Χάνεσαι** προέπλευσεν ἤδη τὸν γαλανὸν Παγασητικὸν ὁ ἐκ Χαλκίδος Βασιλοφάγος ἀνταποκριτὴς μας **Μπλούμ**.

Ἦλθεν? ὡς χελιδὼν τοῦ χειμῶνος, ὡς ἀηδὼν εἰς τὰς αἰθούσας μας, ὡς κύκνος ἀνυπάρκτων λιμνῶν, ὡς νύμφη διὰ τοὺς γαμβροὺς μας, ὡς γαμβρὸς διὰ τὰς νύμφας μας, ὡς γέλως τῶν δακρύων, ὡς δάκρυ τῶν γελῶτων, ὡς στεναγμὸς, ὡς πνοή, ὡς ψυχὴ, ὡς βεζεντᾶ, ὡς πῦρ τῶν παγετῶν μας, ὡς ὕδωρ διὰ τὸ πῦρ μας, ὡς ἐλγὰ ἐπὶ παρειᾷ κόρης, ὡς εὐζωνος, ὡς φουστανέλλα, ἀκόμα καὶ ὡς ἐσώθρακον, ὡς κιγκλις φρενοκομείου, ὡς χορδὴ λύρας, ὡς μανθῆλιον δεσποινίδος, ὡς κόκκαλον πιάνου, ὡς ντέφι Ἀθιγγανίδος, ὡς κλεις δεσμοφύλακος, ὡς βιτρίνα ἐμπορικοῦ, ὡς ἀκτίς εὐφυΐας, ὡς σύννεφον βλακειᾶς, ὡς βελάδα διπλωμάτου, ὡς οὐρανὸς ἐν Ἄδου, ὡς παράδεισος ἐν Κολάσει, ὡς ἔχχειριδιον Ἰσπανίδος, ὡς γλώσσα καπνιστῆ ἀμίλητος, ὡς γραμματίον λαχείου κερδισαν, ὡς λογοπαίγιον, ὡς καθαρίς, ὡς Ἐρως, ὡς τρικαντὸ τοῦ Ἀναστασίου Βυζαντίου, ὡς κάλην τοῦ κ. Φιλήμονος, ὡς δεῦτερον Οὐρητήριον τῆς